Dag 49, vrijdag 11 mei 2018. Vanmorgen ontbeten met Ludwig en Annemie (dank jullie wel!). Zien ze er niet gelukkig uit op de foto? Heerlijk, zo genieten van je pensioen, en weer wat geleerd vanmorgen, van Ludwig dit keer. Slecht weer bestaat niet, wel slechte kleding! Mooi hè! We zijn vroeg, de camping ligt nog in de schaduw. Dat wordt de tent nat inpakken. Gelukkig heb ik een plastic zak voor de tentspullen zodat de rest droog blijft. Het gaat weer een stralende dag worden. Tijdens de lunchpauze straks genoeg tijd om alles alsnog te drogen.Net als ik vertrek verschijnen de eerste zonnestralen op onze campingplaatsen. In het dorp ga ik nog even langs de Boulangerie, ik hoor getoeter. Het zijn Ludwig en Annemie die ook vertrekken en op de kruising voor mij afslaan. Nog een laatste zwaai en dan zijn we allemaal weer op weg. Ik check rond 9:15 even of Eric en Bruno in de buurt zijn. Die zijn dus om 8:23 door het dorp gekomen en nu op weg naar Villedomer. Ze lopen dus voor mij uit. Maar mijn tempo ligt iets hoger en ik neem minder pauzes, dus ik verwacht dat ik ze nog wel ga tegenkomen. Ter hoogte van Villedomer doemen, zoals verwacht 2 rugzakken op voor mij. Ze zien er bekend uit. Hello, keepers of the Bridge of Death! roep ik. Twee verbaasde gezichten kijken om. We zijn blij elkaar weer te zien. Zij dachten dat mijn camping in Villedomer lag, en dat ik voor hen uit aan het lopen was. Ze hadden al scenario's bedacht dat ik bijvoorbeeld ineens tevoorschijn zou springen vanuit de kant, of ze zou opwachten bij een brug… Laat ik nou ook die gedachtes over hun gehad hebben. We blijven aan elkaar gewaagd. Onderweg hoor ik een bekend geluid achter me. Het zijn 3 Mehari's die langs scheuren. Ik steek, als Citrofiel, mijn duim op. Wat een leuke karretjes blijven het toch. We lunchen en rusten wat uit bij wederom een kerkhof. Kan ik mooi even mijn tent drogen en inpakken. Na de lunch door naar Chançay waar de bedden voor Bruno en Eric staat te wachten. Zij staan altijd vroeg op en gaan ook snel van start. Ik vind het wel eens lekker om 's ochtends mijn eigen tempo aan te houden en zonder tijdschema op te staan en te vertrekken. De ene dag ben ik vroeg weg, en de andere dag eens wat later. Het doorlopen naar een camping vind ik dan ook heerlijk, zeker vandaag. Morgen wordt het weer wat minder en nu heb ik nog 9 km met mooi weer gelopen. En morgen weer rustig opstarten in mijn eigen tempo. Dat hoeft niet altijd, 2 keer ben ik deze week mee vroeg opgestaan. Maar niet een week lang. Als ik morgen maar rond 14:30 op het station van Tour ben. Dan worden Eric en Bruno daar opgehaald door een vriend. Het zijn pittige laatste kilometers vandaag. In de verte zijn duidelijk de aangekondigde wolken te zien. Het blijft nog wel droog vanavond. De camping ziet er prima uit. Eerst de tent opzetten en dan het dorpje Vouvray in om wat te eten. Ff pinnen, douchen en dan de blog afmaken. Morgen langs de Tourist Information en dan op naar Tours. Dag 50 en de helft van de Camino komen eraan!